

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 312/07
24.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Miločić i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Preduzeća "AA", koga zastupa AB, advokat, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprava carina 01/4 broj U/II-1183/06 od 7.11.2006. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 24.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Subotica broj UP-1618/1-06 od 11.8.2006. godine, kojim su, na osnovu člana 105. stav 5. Carinskog zakona ("Službeni glasnik RS", broj 73/03 ... 85/05) izmenjeni odgovarajući podaci u JCI UV-4 broj 9820 od 7.5.2004. godine CI javna skladišta Subotica, i tužilac obavezan da na ime manje plaćenog carinskog duga, za deo robe uvezene po predmetnom carinskom dokumentu plati iznos od 214.693,46 dinara.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava tužilac navodi da je carinski dokument popunjen od strane ovlašćenog špeditera koji je, u skladu sa ustaljenom praksom prijavio podatke za robu koja je pregledana kao i dokumentacija i bez primedaba Carinarnice ocarinjena po prijavljenim podacima. Ističe da su podaci tačni jer odgovaraju nameni i tehničkim karakteristikama robe, a da Carinarnica nije mogla bez ponovnog pregleda robe, koja je dostupna jer se nalazi kod poznatih kupaca, samo na osnovu uopštenih podataka da menja naimenovanje robe i tarifni broj tj. iznos carine i time tužioca dovede u situaciju da trpi štetu jer je robu prodavao po ceni u koju je ušla tarifa po nižoj carinskoj stopi. U konkretnom slučaju se ne radi o zaštiti domaće proizvodnje budući da je opšte poznato da se sva roba vezana za kompjutere ne proizvodi u zemlji, a s obzirom na značaj uvođenja nove tehnologije prosto je neverovatno da je carinska stopa toliko visoka. Ističe da je špediter tarifiranje izvršio na osnovu ustaljene prakse koju je sama Carinarnica sprovodila i da bi svu robu vezanu za računare trebalo cariniti stopom carine 5%. Predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu člana 39. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema razlozima iz osporenog rešenja tuženi organ je odluku iz dispozitiva rešenja doneo jer je našao da je Carinarnica u pravilno provedenom postupku naknadne kontrole JCI UV-4 broj 9820 od 7.5.2004. godine, o čemu je sačinila zapisnik i omogućila tužiocu učešće u postupku i izjašnjenje o naknadno utvrđenom činjeničnom stanju u vezi naimenovanja i tarifiranja robe iz naimenovanja 01 predmetnog carinskog dokumenta o čemu je takođe sačinila zapisnik, nesumnjivo utvrdila da podaci o naimenovanju i tarifiranju robe iz naimenovanja 01 kontrolisanog carinskog dokumenta nisu pravilno prijavljeni. Po oceni tuženog organa pravilno je Carinarnica s obzirom na tehničke karakteristike robe video projektor za reprodukciju slike proizvođača "___" proizveden u LCD tehnologiji ispravno svrstana u tarifni stav 8528.3005 00 carinske tarife, sa naimenovanjem "video projektori koji rade pomoću ravnog displeja sposobni da prikažu digitalnu informaciju generisanu mašinom za automatsku obradu podataka" sa oblikom uvoza LB i stopom carine 15%. S obzirom na izneto, kako je odredbom člana 105. stav 5. Carinskog zakona propisano da će carinski organ u skladu sa propisom preduzeti potrebne mere za pravilno sprovođenje postupka u skladu sa novim okolnostima ako se naknadnom proverom deklaracije utvrdi da su propisi koji uređuju carinski postupak primenjeni na osnovu neistinitih ili nepotpunih podataka, a u konkretnom slučaju roba je ocarinjena po nižoj carinskoj stopi, to je, po shvatanju tuženog organa, pravilno postupila Carinarnica kada je izvršila izmenu predmetnih podataka o robi i prema ovima izvršila nov obračun carine i obavezala tužioca da na ime manje plaćenog carinskog duga plati iznos od 214.693,46 dinara.

Sud je cenio navode tužbe, i našao da su isti neosnovani jer je saglasno odredbi člana 105. stav 5. Carinskog zakona carinski organ ovlašćen na preduzimanje potrebnih mera za pravilno sprovođenje postupka, pa i na izmenu podataka o naimenovanju, tarifiranju robe i na pravilno utvrđivanje carinske stope. U konkretnom slučaju i po oceni suda u provedenom postupku je nesumnjivo utvrđeno da postupak uvoznog carinjenja

sudcu, i po ovom sudu, u provedenom postupku je nesumnjivo utvrđeno da postupak uvoznog carinjenja predmetne robe nije pravilno sproveden jer je visina uvoznih dažbina, zbog netačnog tj. pogrešnog prijavljivanja naimenovanja i tarifiranja robe, utvrđena pogrešna. Navodi tužbe kojima se osporava pravilnost prenaimenovanja i pretarifiranja robe pravilno su ocenjeni osporenim rešenjem kao neosnovani, a tu ocenu sa razloga datih u obrazloženju osporenog rešenja, sud prihvata u svemu kao pravilnu.

Zbog navedenih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbi člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 24.10.2007. godine, U.br. 312/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Rajka Milijaš, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž